

bi si tedaj bil upal trditi, da tako ravnanje ni koristno neukretnim Slovencem, ki v kolosalni svoji predrznosti celó zahtevajo slovenskega jezika zmožnega ravnatelja. In res je bilo tako. Prišel je mož, se ve da v političnem obziru popolnoma tak, kakor smo si ga mislili. Nekateri so trdili, da je prišel s Českega, a da je „deutschböhmi“; gotovo bilo je pa to, da slovenskemu življu ni bil prijazen. Da pa je za slovenske dijake se bolj zanimival, kakor je bilo treba, to vé vsak, ki ga je poznal.

Ta mož je hotel gimnazijo reformirati po svojem duhu; da je ni predrugačil, kriva je bila velika opozicija, katera se mu je od vseh strani nasproti stavila. Sosebno to ga je bôdlo, da so se dijaki naročevali na slovenske liste, bodisi politične ali beletristične. To mu je kot tujcu bilo popolno neznan, da tudi slovenska mladež podpira domače slovstvo. Tako se je uže prve dni njegovega vladanja zgodilo, da je slovensk beletrističen list, namenjen dijakom, nekega dne mahoma izginil. Vprašali smo šolskega slugo, kam je neki prišel list? A sluga, ki je mimo mnogih družih lastnosti imel tudi to, da se ni hotel zameriti ni dijakom ni vodji, odgovoril je lakonično: „Stari jo je vzeli“. Sedaj je bil ogenj v strehi. Ko smo pa premišljevali, kaj je v tem slučaju storiti, pokliče me ravnatelj k sebi. Ne vem, zakaj je on v tacih in enacih slučajih tako rad posebno mene interpeliral. Dal mi je sicer dotični list nazaj, a naročil mi je, naj pridem čez nekoliko dni k njemu ter naj mu razložim obseg dotičnega lista. Jaz sem mu čez nekoliko dni v resnici referiral o listu; a povedal sem mu tudi mnogo tacega, kar ni bilo v listu. On je bil zadovoljen, in mirno in tiho sva se ločila. Ako mu je bil uže slovenski beletristični list trn v peti, kaj še le politične slovenske novine? Zato je pa dotične zločince k sebi pozval ter jim ostro zatajčal, naj se ne naročujejo na take umazane liste (ali da se držimo njegove lastne terminologije „schmutzblätter“). Ker se je nek slovensk političen list drznil njegove sakrosanktne osebe javno dotakniti, tedaj mu konsekvéntno vse politične novine slovenske niso nič prida. Koncem tistega leta pa se je pošiljala naročnina na dunajski „Zvon“. Po stari dijaški navadi nabiral je dijak višjega razreda naročnike. To nabiralno pôlo je vodja meni nič tebi nič konfisciral. Poverjenik „Zvona“ bil je poklican na raport; pojasnil mu je sicer stvar, da „Zvon“ je le lepopoznanski list, a ravnatelj ga ni hotel razumeti. Svetoval mu je, naj vso to stvar pusti, kajti „der herr S. wird auch ohne diese abonnenten leben können; die bibliothek wird ohnehin zwei exemplare bestellen; da können's schon lesen.“ Mož je pač malo bil podučen o našem položaju. Koliko slovenskih pisateljev neki je uže obogatelo? Dijaki smo, kakor drugod, tako tudi tukaj prejemale dunajski „Zvon“. Začetek ravnatelj je imel tedaj slab vspeh. Mogoče je in tudi zeló verjetno, da je ravnatelj pogrešal pomočnika, ki bi ga bil v njegovem smislu podpiral. Našel ga je pozneje in ta je bil začetkom zvest zaveznik; uže leto in dan za njim prišel je na gimnazijo nov mož, ki naj izreja slovensko mladino. (Dalje prih.)

Mnogovrstne novice.

* *Kedaj in zakaj se je začelo opoludne zvoniti?* Leta 1456. prikazala se je na nebu zvezda repatica. Ljudje so se silno bali, ker je nekdo prorokoval, da se bo tega in tega dne ravno o poludne svet podrl. Prišel je strašni dan, prešlo strašno poludne, pa vse je ostalo pri starem. Za spomin je takratni papež zapovedal opoludne zvoniti, kar se še današnji dan vrši.

Obraavnave deželnih zborov.

Deželni zbor Štajarski.

Kako prijazen je nemškutar do Slovenca, kaže nam naš deželni zbor, kjer izmed 8 slovenskih poslancev, ki jih šteje ta zbor, niso Nemci ni jednega Slovenca v kak odsek volili, izmed konservativnih nemških poslancev pa le po 1 poslanca. — Iz proračuna deželnega odbora je razvidno, da bode prihodnje leto primanjkljaj znašal 2 milijona in 236.559 gold. Tako gospodarijo ustavoverci.

Deželni zbor Koroški.

V govoru, s katerim je deželni glavar dr. Stieger pozdravil poslance, je povdaril, da narodnemu razporu v deželi še žalibog ni konca ne kraja! Kako da deželni glavar pride do te pritožbe? So li Slovenci na Koroškem še premalo mrtvi, da si deželni zbor drzne o „Nationalitätenreibungen“ govoriti. Dr. Stieger je pač le govoril v imenu svojem in svojih tovarišev, katerim koroška dežela mora biti nemška.

Deželni zbor Tržaški.

Deželni glavar je v začetnem svojem govoru britko tožil, da nimajo Tržčanje še Predelske železnice, češ, da ona edina more Trst rešiti propada. Mož noče vedeti, da vzroki povdarjanega propada tičijo drugod! Iz tega pa, kakor je vladni zastopnik, ces. namestnik baron de Pretis, pritrkoval jeremijadi deželnega glavarja, kazalo se je preočito, da je deželni glavar bil le trobentač de Pretisov, ki je ves zaljubljen v ono železnico. Ko bi bil baron de Pretis takrat, ko je bil na Dunaji finančni minister bolje gospodaril s financami avstrijskimi, bil bi zdatniše pomagal zidanju Predelske železnice, kakor zdaj s svojim javkanjem.

Deželni zbor Kranjski.

Z navadnimi formalitetami se je odprl tudi deželni zbor kranjski, v katerega so razen bolehnega g. Dollhafa prišli vsi ustavoverni poslanci, izmed narodnih poslancev pa niso bili pričujoči: dr. Bleiweis, Klun, dr. Zarnik in Pakiž.

Gosp. c. k. deželni predsednik Winkler je zbornici predstavil novoimenovanega deželnega glavarja grofa Gustava Thurna, ki potem ogovori zbornico slovenski in nemški, povdarjaje, da bode o vsem popolno objektivno postopal po prevzvišenih željah Nj. veličanstva: „Jaz hočem mir med svojimi narodi“.

Gospod deželni predsednik Winkler izroči dve vladni predlogi, namreč načrt postave, kako naj se uravná obiskovanje na rudniški šoli v Idriji in nadpravico javnosti imajočih osobinskih šol, in pa predlogo gledé vprašanja o neugodnostih dvojne uprave. Drugi dve vladni predlogi, kako namreč preurediti domovinsko postavo in zastran volitve v reklamacijsko komisijo, odposlali ste se uže poprej deželnemu odboru.

Potem so se vršile navadne volitve odsekov in pa druge. Zoper volitev vit. Vestenecka v finančni odsek ugovarja dr. Vošnjak, rekši, da narodni poslanci ne stopijo v odsek skupno s Vesteneckom, ki je nedavno razžalil narod slovenski s psovanjem jezika slovenskega. Baron Apfaltrern in dr. Schrey sta ga skušala zagovarjati. — Konečno so se različne predloge in peticije izročile dotičnim odsekom.

V 2. seji je gospod c. k. deželni predsednik zboru izročil vladno predlogo, po kateri naj bi deželni zbor